

Протокол

№

гр. София, 17.04.2024 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 69
състав, в публично заседание на 17.04.2024 г. в следния състав:
СЪДИЯ: Милена Славейкова

при участието на секретаря Грета Грозданова, като разгледа дело номер **1714** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

След изпълнение на разпоредбите на чл.142, ал.1 ГПК вр. с чл.144 АПК, на именно повикване в 09,45 ч. се явиха:

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ – С. М., редовно уведомен, не се явява лично, представлява се от адв. И., с пълномощно по делото.

ОТВЕТНИКЪТ – Завеждащ Консулска служба на Република България в [населено място], ИР П., чрез Министерство на външните работи, редовно уведомен, не изпраща процесуален представител.

Адв. И. - Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ счита, че няма процесуални пречки за даване ход на делото и

ОПРЕДЕЛИ:
ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

ДОКЛАДВА две молби от Министерство на правосъдието от 29.03.24г. и от 10.04.24 г., с приложена справка за съдимост на жалбоподателя.

ДОКЛАДВА писмо от ДАБ при МС от 02.04.24 г., с приложени писмени доказателства.

Адв. И. - Да се приемат доказателствата, не ги оспорвам. Други доказателства няма да соча.

СЪДЪТ пристъпва към снемане самоличност на свидетеля Д. В. Т.-М., ЛК №[ЕИК]: 33 г., български гражданин, неосъждана, без дела със страните. Съпруга съм на жалбоподателя. Желая да свидетелствам.

Предупредена за наказателната отговорност по чл. 290 НК за лъжесвидетелство, заяви:

Свидетелката разпитана каза: Известна ми е наказателната отговорност по чл. 290 НК. О. да говоря само истината.

СЪДЪТ пристъпва към разпит на свидетеля.

На въпроси на съда, свидетелката отговори: През 2019 г. сключихме брак със С. М.. От тогава до сега живеем заедно - първо живяхме в М. предградие, а после в Л. 10. Аз непрекъснато работя и издържам семейството. Сега в момента съм касиер, продавам готвена храна. Същото беше и през 2023 г. Съпругът ми не работи, тъй като, когато е дошъл в България не е разбирал езика, а после го задържаха в Б.. В края на 2014 г. се запознахме с него и от 2015 г. започнахме да живеем заедно. Месец януари 2016 г. или 2017 г. го заключиха в Б. за година и осем месеца. След това, като го пуснаха, нямаше документи и не можеше да започне работа. Той вече знае български език. Общуваме на български език. Общуваме с българи откакто живеем заедно. Когато ходи понякога да се моли в джамията, там вижда афганистанци, но предимно общува с българи. Имаме приятелско семейство, които са българи – Я., живеят в М. предградие, общуваме с тях и тяхното семейство. Сега има наказателно дело срещу него, но не е осъждан. То е за каналджийство. Той не говори с афганистанци, но те започнаха да му завиждат, защото си живеем добре. Започнаха да говорят против него.

На въпроси на адв. И., свидетелката отговори: Получавала съм парични трансфери през 2019 г. от братовчед на мъжа ми, от Турция, защото тогава него го заключиха и някой трябваше да ми помогне. Много ми е трудно без него, защото аз получих диабет, високо кръвно и получих киста в главата. Получавам бъбречни кризи посред нощ. Той е до мен, помага ми, ходи с мен по лекари и ме подкрепя. Аз не мога да отида при него, защото от три години талибаните са там на власт. Той сега е в А., [населено място]. Замина за А. миналата година, август месец, там седя десет дни докато му одобрят виза за П.. Като му одобриха визата за П., той отиде там. Аз не мога да отида в А., защото преди три години талибаните взеха властта, а аз съм християнка. Те са мюсюлмани. Много е труден за жените там животът. Аз нямам документи, за да ходя в Турция и П..

Адв. И. – Нямам повече въпроси.

На въпроси на съда, свидетелката отговори: Ние си говорим от много отдавна, защото той трябва да има виза. Той се върна в А. за да получи виза, за да можем да живеем тук нормално и спокойно, да може да работи и да имаме деца. Като няма документи, той не може да работи и да ми помага. Не може постоянно да седи вкъщи и да се притеснява, че ако излезе навън, ще го заключат без документи. След 2019 г. е задържан в „Г.М. Д.“ заради обвинение в каналджийство.

СЪДЪТ ОСВОБОДИ свидетеля от залата.

Адв. И. – Запознах се с допълнително докладваните доказателства, моля да се приемат, същите са относими. Няма да соча други доказателства и нямам доказателствени искания.

СЪДЪТ по доказателствата

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА доказателствата представени с молба от 02.04.24 г. на ДАБ и с две молби на МП от 29.03.24 г. и от 10.04.24 г.

СЪДЪТ, с оглед липсата на други доказателствени искания, и като счете делото за изяснено от фактическа и правна страна,

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД ПО СЪЩЕСТВО НА СПОРА.

Адв. И. – Моля да отмените оспорения отказ за издаване на Виза Д на С. М.. Независимо от факта, че ответникът счита, че тези производства са специфични, поради което не се следват общите правила на АПК считам, че при издаването на административен акт следва да бъдат съблюдавани такива. В конкретния случай административният акт е немотивиран от правна страна, доколкото действително е посочена нормата, въз основа на която е постановен процесния отказ, но същата съдържа няколко хипотези, а ответникът не конкретизира коя от тях е послужила за основание за издаване на оспорения административен акт, оспорения отказ. Считам, че дори действително да приемем, че съгласувателната процедура по издаване на такъв тип виза задължава административния орган да се съобрази при произнасянето си със становището на ДАНС, то не мога да се съглася, че същият няма право на самостоятелна преценка и следва изцяло да се основава на това становище. В редица решения на Съда на ЕС се сочи, че дори, когато се счита, че националната сигурност е заплашена, органът не следва да се позовава единствено на информация, постъпваща от специализиран такъв отговор, а следва да направи собствена преценка по случая. Дори да приемем, че самата административна процедура е преминала в съответствие с всички установени правила, то не считам, че се установи, че жалбоподателят С. М. действително представлява заплаха за националната сигурност. Жалбоподателят, видно от информацията представена от ДАНС и обособена в секретен том по делото е, че има данни, че същият е участвал в организирана престъпна група за трафик на хора от Турция към З. Европа, през РБ, която престъпна група е установена и съответно е посочено досъдебно производство, което се води. Водените досъдебни производства за извършено престъпление от общ характер не са достатъчно основание да се счита, че лицето, което е подведено като обвиняем е опасно за сигурността на страната. В случая няма осъдителна присъда, а аз считам, че единствено с такава би могло да се определи съпричастността на лицето към твърдяното престъпление. Останалото са просто данни в нарушение на презумпцията за невинност и не следва по никакъв начин да бъдат основание за неблагоприятно въздействие в правната сфера на лицето. Ако доверителят ми наистина е виновен за тези престъпления, то той трябва да понесе отговорността за тях, в това число и като му се наложи наказание по реда на НК, което той да изтърпи. Фактът, че той е лишен дори от възможност да участва в този процес, тъй като няма достъп до територията на страната, в която се води това наказателно дело. Единственият възможен изход е ако той не получи достъп до РБ, да се води в негово отсъствие и съответно ако бъде намерен за виновен да не изтърпи никаква отговорност, което считам, че е против принципите на наказателното право. С

оспорения отказ очевидно се засяга правото на личен и семеен живот на жалбоподателя. С. М. има сключен брак преди няколко години с български гражданин, който продължава да е валиден. Съпругата му също търпи негативни вреди в собствената си правна сфера, доколкото е лице със заболявания, и което има нужда от помощ, съдействие и подкрепата от страна на съпруга си, които няма от къде другаде да получи. Считам за доказано, видно от свидетелските показания, че за семейството не съществува алтернативна опция да се установят в трета страна, тоест няма нито една друга държава освен РБ, за която може да се приеме, че те обосновано биха могли да живеят заедно и да реализират правото си на семеен живот. Недоказан остава фактът, че С. М. действително представлява заплаха за националната сигурност. Считам, че вредите, които се нанасят с отказа в неговата правна сфера са несъразмерни с преследваната от закона цел. Считам, че отказът следва да бъде отменен и да върнете преписката за ново произнасяне по молбата му за виза. Моля да имате предвид, че получаването на Виза Д не обвързва приемащата държава, в случая РБ, със задължение да издаде някакви документи за самоличност на лицето след като то пристигне в страната. Визата единствено дава възможност лицето да влезе само в страната. В случай, че действително се установи в някакъв момент, че то представлява заплаха за сигурността, спрямо него би могла да бъде издадена принудителна мярка „Експулсиране“, която да бъде изпълнена на по-късен етап. Българската държава не се обвързва с това лице трайно да се установи в страната. Претендирам разноски по договор за процесуална защита и съдействие, който представям.

СЪДЪТ ОБЯВИ, ЧЕ ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ С РЕШЕНИЕ В СРОК.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 10,09 ч.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: